

LA PERDIU BLANCA

(*Lagopus muta pyrenaica*)

Hàbitat

La perdiu blanca viu a les parts més elevades de les nostres muntanyes, a les vessants més fredes i amb més innivació. Està perfectament adaptada a les condicions extremes que es donen en aquests indrets.

Alimentació

Baies, insectes, larves, invertebrats i líquens segons l'estació de l'any.

Perdiu
sera
45-55 cm

Perdiu
blanca
55-65 cm

Trencadís
265-280 cm

Longitud: 37 a 42 cm
Envergadura: 55 a 66 cm

Aparença

Els mascles presenten una cella (caríncula) de color vermell.

El plumatge és mimètic: completament blanc a l'hivern i a la primavera i amb algunes parts de color bru grisós durant l'estiu i la tardor.

Les potes estan cobertes de plomes per assegurar una protecció tèrmica eficient i una adherència òptima sobre superfícies nevades.

Reproducció

El període de zel ocupa els mesos d'abril, maig i juny. La posta es farà al final del juny o al principi del juliol en un niu situat al terra. Les femelles coven durant 3 setmanes.

Són monògames, per tant, per cada mascle trobarem una sola femella. La posta pot ser de fins a 8 ous cada any, però més de la meitat no sobreviuen.

Distribució

Amèrica del Nord, nord-est d'Àsia, nord d'Europa, Alps i Pirineus.

La població pirinenca representa el límit de distribució al sud de l'àrea ocupada per l'espècie.

Estatus legal

Espècie protegida a tota la vessant sud dels Pirineus i capable a França.

Amenaces actuals

Els predadors que poden destruir els nius, la pèrdua d'hàbitat per la presència d'estacions d'esquí i altres activitats lúdiques i els canvis climatològics ligats a l'escalfament global.

